

at det bør betragtes med Pietet af alle Folkets Klasser, og endelig er dette Institut jo anset for saa vigtigt, at Lovgivningsmagten ikke mindre end 4 à 5 Gange har sysselsat sig med det og villet ordne dets Forhold ved Love. Deraf maa da følge, at det vilde være en noget forsmædelig Ende at give det, saaledes at stryge det gjennem Finantsloven, gjennem den kun etaarige Bevilling. De Grundene, som ere anførte dertil, skal jeg, som sagt, ikke komme nærmere ind paa; jeg skal kun nævne den fornemste af dem, nemlig den, at der er udgivet 600,000 Kr. uden Bevilling. Sa derjom disse Kroner vare udgivne til Theatrets Drift og udgivne af den Minister, der nu driver det, kunde jeg til Nød forstaa, at man fandt sig foranlediget til at standse Driften, men over 400,000 Kr. ere udgivne til Theatrets Bygning, og de ere udgivne ikke af den nuværende Minister, men af to foregaaende Ministre. Man har sat disse to Ministre under Anklage for en Rigsret paa Grund af Forbrugen af disse Penge, men Rigsretsdommen er ikke falden, og nu vil man foretage Eksekution uden Dom. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt at dvæle længere ved denne Sag; jeg er overbevist om, at Theatret har saa mange varme Venner her i Salen, at de allerfleste Medlemmer erkjende den Nytte, det gjør, og dets Uundværlighed for vor almene Udvikling, at jeg slet ingen Frygt nærer for, at ærede Medlemmer ikke skulde vilde følge Udvalgets Flertal ved at udstemme den Post, som nu staar i Finantslovsforslaget, og indsætte den, som stod i Regjeringens oprindelige Forslag. Jeg skal tilføje, hvad der ogsaa andensteds til Overflødighed er bemærket, at den Beregning, man har gjort paa et andet Sted over, hvad Theatrets Standning vilde koste, er aldeles luftig. Det vilde utvivlsomt vise sig, at det vilde være en meget daarligere Forretning for Staten at standse Theatret end at drive det. Endnu skal jeg kun gjøre opmærksom paa en Hensigt, som sluttelig er gjort til Ministerens Overveelse med Hensyn til en følgende Finantslov, nemlig, om det ikke maatte være rigtigt at se at faae gjort en Ende paa Theatrets Gjæld. Den er nu, saa vidt jeg huffer, 800,000 Kr., og skal den afdrages med 10,000 Kr. om Aaret, vil det jo mechtige 80 Aar. Jeg synes da, at det var rimeligere, at vi afgjorde den Sag strax, enten derved, at Sors Akademi estergav Gjælden, eller hvis den ærede Minister ikke synes derom, saa derved, at Statskassen af sine Afgifter tilskød denne Sum. Jeg hører nemlig til dem, som just ikke finde den Forbindelse, hvori man har bragt Sors Akademi med Theatret, saa overordentlig harmonisk; men jeg skal ikke indlade mig paa dette Spørgsmaal, da jeg ikke ønsker at reise nogen Strid derom.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det skal naturligvis være mig overordentlig kjært, om jeg tør

stole paa Landstingets Understøttelse til at faae Theatrets Gjæld eftergivet eller betalt af Statskassen; thi at denne Gjæld er trykkende for Dieblisset, ligger jo i Sagens Natur. Theatret modtager Understøttelse af Statskassen. Allerede deri ligger jo i Grunden, at det er en Urimelighed at kræve af Theatret, at det skal afbetale Gjæld, endog meget gammel Gjæld; thi jeg skal gjøre opmærksom paa, at blandt den Gjæld, som man nu kræver forrentet og afbetalt af Theatret ved dets Driftsindtægter, er ogsaa Rente og Afdrag paa den Gjæld, som stammer fra den første Theaterombbygning, fra den store Bagtrop, som vi jo Alle erindre blev staaende i endel Aar som et uheldigt Mindesmærke om, at man ikke var bleven færdig med den første Theaterombbygning. Den er nu reven ned. Der er ikke Spor af den tilbage; Pladsen er fuldstændig jævnet, men ikke desmindre paalegger man Theatret at forrente og afdrage den Gjæld, som i sin Tid blev paadragen i Anledning af denne Ombygning! Det er dog at gaa de rimelige Grændser noget for nær. Da jeg nu er ved at omtale denne Gjæld, vil jeg supplere den ærede Ordførers Udtalelse angaaende det Beløb af 621,000 Kr., som findes omtalt i Folkethingets Finantsudvalgs Betænkning som det, der er brugt uden Bevillingsmyndighedens Samtykke. Den ærede Ordfører har allerede gjort nogle Bemærkninger derom, men jeg vil dog føie en Bemærkning til for at vise, hvorledes denne særdeles store Sum er kommen frem. Den er nemlig tilbøds kommen frem derved, at man har beregnet paa Finantsloven, hvilke Renter der burde været betalte af den nye og den gamle Gjæld, og hvilke Afdrag der burde været erlagte af den gamle Gjæld, og saa godgjort endogsaa regnskabsrigtigt og bevillingsmæssigt, at dette Beløb, da det ikke var betalt, maatte betragtes som Underbalance og derfor i Gjæringen gjælde lige med Laan eller Udgifter uden Bevilling. Der er her for den almindelige Betragtning et lille Spring i Lanten, naar man paastaar, at de Afdrag og Renter, som ere beregnede, men ikke erlagte, skulde sættes lig med Udgifter, der ere afholdte uden Bevilling; men dette Spring maa man gjøre for at naae til denne Sum af c. 621,000 Kr. Jeg skal naturligvis varmt anbefale at vedtage det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal, og som stemmer med Regjeringens oprindelige Forslag. — Jeg har tilladt mig at stille til det nu foreliggende Ufsnit 2 Ændringsforslag. Det ene angaar et Tilskud af en forholdsvis meget ubetydelig Størrelse til den nye Kirkebygning, som er under Opførelse paa Osterbro. For at forstaa dette Forlangende, vil jeg i Korthed minde om, hvor meget der fra Privates og fra Kjøbenhavns Kommunes Side i de senere Aar er gjort for at bøde paa den stedse vogende Trang til nye Kirkebygninger. Efter at Bebyggelsen udenfor Voldene var begyndt at blive af større Betydning, følte man